

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af lovforslag nr. L 115: Forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning. (Gebyrer).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 4/12 98).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Martin Glerup (S):

Det her drejer sig om en sidegevinst til Vandmiljøplan II, for med lovforslag nr. L 115 bliver det muligt at sætte turbo på grundvandsbeskyttelsen i Danmark, og det er på høje tid, hvis vi også i fremtiden vil have en chance for rent vand i hanerne.

Socialdemokratiet finder det godt og nødvendigt, at der nu over en 10-års-periode kan bruges knap 1 mia. kr. til at sikre vores drikkevand.

Den målrettede indsats er nødvendig af mindst to grunde. For det første vil vi også i fremtiden gerne kunne drikke et glas rent, ikkekemisk behandlet vand i Danmark. For det andet vil vi gerne bevare en decentral vandforsyning, hvor lokale beboere styrer og har indflydelse på den lokale vandforsyning. Derfor er det nødvendigt at undgå at forurene vores mest sårbare grundvandsområder med kvælstof og gift, og derfor er det helt nødvendigt, at hvert amt som led i regionplanlægningen udpeger de vigtigste og mest sårbare indvindingsområder. Det gøres ikke med et fingerknips, men via et grundigt planlægningsarbejde med inddragelse af samtlige hydrogeologiske data.

Enhver kan jo sige sig selv, at korrekt udpegning er et must. Amterne har jo i dag udpeget 35 pct. af hele Danmarks areal som områder med særlige drikkevandsinteresser, men det er

helt nødvendigt at udpege de allermest sårbare zoner, som kræver en helt ekstraordinær beskyttelse, for hvis udpegningen er unøjagtig og følgelig omfatter for store områder, vil forureningen blive bekæmpet med spreddehagl og ikke målrettet og effektivt. Og på den måde vil vi få for lidt miljø og for lidt rent drikkevand for pengene.

Efter udpegningen skal der laves konkrete indsatsplaner for de enkelte sårbare områder. De planer skal indeholde en detaljeret opgørelse over behovet for beskyttelse samt en plan over, hvornår og hvordan beskyttelsen skal ske. Her er det nødvendigt at komme helt ned på lodsejerniveau og indgå i konkrete forhandlinger med de forskellige lodsejere.

Som supplement til den almindelige regionplanprocedure får et koordinationsforum med repræsentation fra lodsejerside, myndighederne og de grønne organisationer indflydelse på denne meget vigtige planlægning.

For at dække de konkrete og afholdte udgifter får amterne mulighed for at opkræve et gebyr på 14 øre pr. m³ indvindingstilladelse. Dog betaler landbrug, dambrug og industri kun en tredjedel af det beløb for deres egne indvindingstilladelser.

Det samlede gebyr til dækning af denne meget vigtige opgave bliver ca. 92 mio. kr. om året i 10 år. For en almindelig husstand er udgiften beregnet til ca. 30 kr. om året.

Socialdemokratiet støtter naturligvis dette udmærkede forslag.

Erik Larsen (V):

Da Venstres ordfører ikke kan være til stede her i dag, skal jeg læse følgende op:

Forslaget er en opfølgning af Vandmiljøplan II fra folketingssamlingen 1997-98. Her har vi forpligtet os til at være med til at finde de nødvendige midler. I forslaget nævnes det, at det forventes, at der skal bruges 92 mio. kr. I udvalgsbehandlingen vil vi dyrke, hvorledes man har regnet sig frem til de 92 mio. kr. Umiddelbart synes tallet meget højt.

Overordnet støtter vi fra Venstres side forslaget, og vi går ud fra, at alle er enige om, at der ikke skal anvendes flere midler end nødvendigt for at opnå de miljømæssige mål.

Henriette Kjær (KF):

Da dette forslag jo er en forlængelse af Vandmiljøplanen og nu også en del af den nylig indgåede finanslovaftale, kan Det Konservative